

המאוחדת
United Chassidei Ger

מן הבאר

אמרות ופנינים, מוסרי חיים ולקחים, מבאר חפרוה שרים - רבוה"ק מגור, נבג"מ ובלחט"א

פרשת אמור תשפ"ג

~ שנה א' גר'יון כ"ח ~

אמרות מבאר רבותינו הק'

הרבי ה"לב שמחה" זי"ע כותב: בקבלת שבת, בואי בשלוש עשרת בעלה גם ברנה ובצהלה, ביו"ט מוסיף לומר בשמחה, י"ל שבשבת זו דתת' בה פרשת השבת וכל המועדות אלה מועדי ה' וגו', ג"כ יש לומר בשמחה ובצהלה, שיש בה גם קצת מהשמחה של יו"ט.

אמר אל הכהנים בני אהרן ואמרת אלהים לנפש לא יטמא בעמיו: (כא א.)

הרבי ה"בית ישראל" זי"ע אמר בשם החוזה מלובלין זי"ע, שהפסוק מכוון אל הכהן - אל המנהיג, שהוא תמיד צריך להוריד עצמו אל השני, להוריד עצמו עבור השני, אליו אמרת התורה, שאפילו שהוא מוריד עצמו לאנשים פחותים בכ"ז צריך להיזהר ש'לנפש לא יטמא בעמיו', היינו שלא יימשך אחריהם, עהר זאל זעך נישט מיט שלעפען מיט זיי.

והוסיף ולי נראה: שהפסוק בא לומר בדרך ברכה, שאפילו שהם יצטרכו להוריד עצמם אנשים הפחותים, בכל זאת נתנה התורה - זה ברכה מיוחדת: 'לנפש לא יטמא בעמיו' - היינו שזה לא ייקל לו והוא לא יימשך אחריהם.

ברשי"י: להזהיר גדולים על הקטנים.

אמר הרבי ה"פני מנחם" זי"ע: יש בזה ב' פירושים ושניהם אמת, ב' בחינות, גדולה משל אחיו, שהכהן גדול מתגדל ע"י עבודתו של כל ישראל, אולם גם שהוא צריך לכפר עליהם, אצל כהן גדול אי' מפורש יוצא מפי כהן גדול בקדושה ובטהרה, וכן כתיב בפסוק של עבודתו כהן גדול ביום הכפורים וטהרו וקדשו, ועי"ז היו העם כורעים ומשתחווים, שהם עבדו עובדא דאהרן והוא היה מסייע בעדם.

ולא יחללו את קדשי בני ישראל: (כב

טו.) הרבי ה"בית ישראל" זי"ע אמר: איתא בגמרא [נבחים יו"ט:] חטאת ששחטה לשם עולה פסולה, לשם חולין כשרה, קדשים מחללין קדשים ואין חולין מחללין קדשים. אם אנשי חולין - סתם בעלי בתים מבזים את גדולי התורה וגורמים מחלוקת איך בכך כלום - אין חולין מחללין קדשים. אולם אם רבנים ובני תורה רבים בנינים - אם הם עושים מחלוקת, אז זה לא טוב, כי אז זה גורם לחילול השם - קדשים מחללין קדשים, וזהו"פ ז'לא יחללו את קדשי בני ישראל, שכאשר קדשי בני ישראל רבים, הם גורמים למחלוקת - לחילול השם, ונהיה עי"ז חילול קדשי בני".

והיה שבעת ימים תחת אמו וגו': (כב

כו.) הרה"ק ה"שפתי צדיק" זי"ע מביא את דברי הגמדרש: והיה ז' ימים תחת אמו ולמה ז' ימים כו' עדי שיראו פני המטרונה תחלה היא השק' שאין ז' ימים בלא שבת. וכן מילה בשמיני מטעם זה, יש לתמוה כי הלכה דעבד מקנת כסף נימול ליום א' ולא עבר עליו ש"ק בעולם הזה, נראה דעבד בטל לאדונו ומועיל שביתת ש"ק מהאדון ליתן קיום לעבדו שטפל אליו והוא צריך לו, מה שאין כן ב'ן הוא בריה

בפני עצמו. ולפי זה אין להבין מפני מה יליד בית נימול לשמונה, אולי מטעם כי מקנת כספו דישיראל די שעברי הש"ק על הכסף, כי כל מה שלישראל קונה שביתה, כדאיתא בהמה וכלים כרגלי הבעלים וכשמחליף הכסף בעד עבד ראוי להימול מיד.

וכי תזבחו זבת תודה וגו' ביום ההוא יאכל לא תותירו ממנו עד בוקר אני ה': (כב כט-ל.) ברשי"י: אני ה' - דע מגזר על הדבר ואל יקל בעיניך.

שואל ראש הישיבה מגור שליט"א: אמאי דוקא באיסור נותר כתיב אני ה' [ועי' באלשיך], וגם לפירוש רש"י בהרבה מקומות אני ה' נאמן לשלם שכר, הרי אפשר לומר כן על כל מצוה. ויש שפירשו הטעם כי אדם המשאיר בשר קדשים, הוא משום שדואג שיהיה לו לאכול גם למחר, לזה אמר הכתוב 'ביום ההוא יאכל לא תותירו ממנו עד בוקר אני ה' - אני הוא שמספק לך כל צרכיך ומונותיך בכל יום ויום, ואין לך לדאוג דאגת המחר אלא לשים מבטחך בה' - אני ה' שמשלם שכר לכל בריה ובריה.

עו"ל הא דכתיב אני ה' באיסור נותר, בא לרמוז שעל אף שאין לוקין עליו, משום דהוי התראת ספק, דהא אין העדים יודעים אם יש עדיין שהות ביום לאכול את בשר הקדשים או לא [מכות טז.], אך ה' יודע מחשבות בני אדם, הכל גלוי ויודע לפניו, ולכן נאמר אני ה' שידוע אם היה בידך לאוכלו בזמן והתעצלת בדבר מצוה.

ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אני ה': ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני ה' מקדשכם: (כב

לג.) בשם ה"שפת אמת" זי"ע שאמר: שיש בכל איש ישראל ניצוץ ששמו של הקב"ה שהוא שורש נשמת ישראל, ובאה אזהרה רבה שלא יחלל הניצוץ הקדוש הגנוז בו אם עושין מעשה חולין הוא מזולזל באותו ניצוץ וכשאדם זוכה ומרגיש למה נברא לאיוו ענין כבוד שמים הוא, ומתקן מה שצריך, הוא ככותב שם קדוש. ולכן איתא כי רשעים גמורים שוכחים את שם קאי על זה שם קדוש שהוא חלק שורש יותו. ולכן נסמך ענין מגדף 'בנקבוש שם' וגו' ואשי כי יכה כל נפש אדם' - לרמוז כי המכה נפש אדם הוא כמחוקק שם קדוש שהיה חלק חיותו של אותו נפש.

בשם ה"חידושי הרי"ם" זי"ע שאמר: מיד לאחר זה נאמרה מצוות המועדים 'אשר תקראו אותם מקראי קודש' - כי הודות לזה שבני ישראל הינם קדושים בעצם מהותם, שהקנה להם השי"ת את חכ הקדושה, מסוגלים הם לקדש את המועדים, ולהשפיע קדושה על הימים שבית דין קובעים אותם ליום טוב.

אומר כ"ק אדמו"ר שליט"א: יש שהאדם חפץ לעשות מצוה, ומחמת כן דוחה ענינים אחרים, מצות אחרות, מדות, ואפשר שיהיה

נגרם עי"ז חילול ה', לכן נאמר ושמרתם מצותי וגו' ולא תחללו את שם קדשי, כאשר מבקשים לקיים מצות נצרך זהירות שלא לגרום בינתיים לחילול השם, רק ונקדשתי בתוך בני ישראל, ובמד' פ' נשא במעשה הגעונים, שנתלו ז' בני שאול מניסן ועד חשון, גדול הוא קידוש השם מחילול ה' וכו' מוטב שתעקף את אחת מן התורה, ולא דלא תלין, ולא יומתו אבות על בנים, וז' ביום א' וכו', ואל יתחלל שם שמים כפרסאיא, הרי שמוטב שיעבור על המצוה ולא יגיע לחילול השם.

מועדי ה' אשר תקראו אתם מקראי קדש אלה הם מועדי: (כג ג.) בשם ה"חידושי הרי"ם" זי"ע: 'אשר תקראו אותם' - דרשו וז'ל אתם אפילו שוגגין אפילו מוידין אפילו מוטעין. אמר: קל וחומר מה כאן שנכתב אותם וע"פ דרש דרשו 'אתם', מכל שכן מה דכתיב 'בנים אתם' וגו' שאפילו שוגגין מוידין וכו' אין אובדן השם בנים להשי"ת, עי"ז יתלהב לב אדם עד מתי יצער אביו שבשמים בהעלים עין מעול מלכות שמים.

אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א: פרשת המועדות, כ' הרוקח שגם חנוכה ופורים נרמזו בפ', שסמך לפרשת המועדות צו את בני ייחודו אליך שמן זית וז' את הרמז לחנוכה, ואח"כ ולקחת סלת ואפית וגו' הרמז לסעודת פורים, והגיד כ"ק אדמו"ר כי רק באלו כתי' כאן 'תמיד', מה שלא נזכר בשאר מועדות שנאמרו בפ', הרמז למה שאמרו לעתיד לבא כל המועדות בטלים חוץ מחנוכה ופורים, חנוכה, שמן זית וז' להעלות נר תמיד, ובפורים לחם הפנים יערכנו לפני ה' תמיד. גם כתיב בלחם הפנים חק עולם, חנוכה ופורים לא בטלי.

אלה מועדי ה' מקראי קדש וגו': (כג ד.)

אמר הרבי ה"אמרי אמת" זי"ע: המועדים נותנים ברכה על כל השנה, וכמ"ש ברכת מועדיך, אולם צריכים להיות כלי לקבל הברכה, ואין כלל מחזיק ברכה לישראל אלא הלשום [משנה סוף פוקצין]. וכלי ר"ת כ'הנים ל'זים 'ישראלים, אבל על כלי ריקן אין הברכה יכולה לחול כמ"ש הנביא [מלכים ב' ד-ב] מה יש לבי בבית, אבל כאשר מתכנסים תוכל לחול הברכה, כי מה שחסר לזה יש לאחר, כי בתוך הכלל נמצא הכל, ומה שאין לזה שואל אצל אחר כמ"ש הנביא 'למי שאלי לך' וגו'.

מיום הביאכם את עמור התנופה וגו': (כג טו.) אומר הרבי ה"פני מנחם" זי"ע: 'עמור התנופה' - שמרומם את כולם, תנופה בגימ' ישראל, כל יהודי יכול להתרומם, כל אשר בשם ישראל יכונה יכול להתעלות.

ובקצריכם וגו' לא תכלה פאת שדך בקצרך ולקח קצירך לא תלקט לעני ולגר העוזב אותם וגו': (כג כב.)

כותב ה"שפת אמת" זי"ע בליקוטים: ובעבור כי אחו"ל ליכא מידי דלא רמזיו באורייתא אפשר לרמוז דלכך כתבה התורה

אחר פסח ושבעות מצות לקט ופאה לרמוז על מעשה רות שנתקרבה על ידי לקט, דקציר שעורין וחטים מנסח עד עצרת, ז'לעני' - רומז על הדמעה שקרא עצמו עני, זלגר - זו וות, שע"י מצות לקט נולד המשיח כנ"ל. שוב מצאתי ברוקח שלכך קורין רות בשבעות ע"ש.

ראש הישיבה מגור שליט"א כותב: ברשי"י דקדק אמאי חזר ושנה מצוה זו כאן, וכן מה ראה הכתוב ליתנם באמצע הרגלים - פסח ועצרת מכאן וראש השנה ויום הכפורים וחג הסוכות מכאן. וי"ל שבא ללמד שאף כשאדם שקוע כל השנה ברוחניות סביב מעגל השנה של הרגלים, בכל זאת מזכירות התורה על הגשמיות של השני שהיא רוחניות אצלו ושתאה עינו א' בבית וא' בעליה.

כי יום כפורים הוא לכפר עליכם לפני ה' אלקיכם: (כד כח.) אמר הרבי ה"אמרי אמת" זי"ע: הנה אי' שאין לומר אבינו מלכנו חטאנו לפניך ברה"ה, שאין אומרים וידוי ברה"ה עי"ש [ב"ה ה' ר"ה ס"ה תקפ"ד]. והלא יכולים לומר ולבקש שהקב"ה ימחל ולא יהיה לנו חטאים, אך ברה"ה הוא מלכות, ואיתא [כתובות יז.] מלך שמחל על כבודו אין כבודו מחול, וביום הכפורים נקרא הקב"ה אב, ואב שמחל על כבודו כבודו מחול [קידושין ג.], דהנה אי' [שבת קיט.] עה"פ וקראת לשבת עונג ולקדושה ה' מכובד וגו', ולקדושה ה' מכובד זה יוה"כ וכו' עי"ש, ואי' [מלאכי א' ו'] 'ואם אב' אני איה כבודי', וביהו"כ דכתיב 'מכובד' - נקרא אב, וכשמחל על כבודו - כבודו מחול.

ביום השבת ביום השבת יערכנו לפני ה' תמיד: (כד מ.) כותב הרבי ה"לב שמחה" זי"ע: נכפל ב' פעמים ביום השבת, אולי לרמוז שלחם הפנים היה מונח בהיכל לפני ה' ב' שבתות שהרי היה מונח משבת לשבת, ואפשר שנכפל כי יש לחם הפנים לפני ה' לעילא בשמים ג"כ, והרמז דכתי' 'לפני ה' תמיד', [הרמז שגם למעלה כן הוא, ולכן בדברי הימים ט' נזכר ג"כ שבת שבת אצל לחם הפנים והבן].

וזה שאמרו בגמ' ראו חיבתכם לפני המקום, הלשון לפני וכו' הרמז שלפניו ית' בשמים ג"כ יש לחם הפנים, וזה לחם הפנים הרמז פנים כלפי מעלה וכלפי מטה, כמים הפנים לפניו, וזה שנכפל ב' פעמים ביום השבת הרמז גם כלפי מעלה, ביום השבת של השי"ת תמיד השבת דלתתא, יערכנו לפני ה', לפני ה' תמיד וגו' דההוא יומא מתברכאן מיניה כל שיתא יומין עלאין וכו'.

הוצא את המקלל וגו': (כד יד.)

אומר הרה"ק ה"שפתי צדיק" זי"ע: ענין מגדף נמוה שהיה התראת ספק כמפורש ברשי"י שלא היו יודעין אם חייב מיתה, ע"כ מוכרח שהיה הוראת שעה [כדאיתא בסנהדרין עח:]: לכן הוצרכו אחר כך לאזהרה חדשה איש כי יקלל' [כד טו] שלא יכלו ללמוד מהמגדף הנ"ל.

אכתמים למערכת

לכבוד המערכת החשובה

רצ"ב סיפור מהרה"ק מהר"א מבול שקראתי בספר "בקודש פנימה" דף לד שהרה"ק ממש הדועזע ששמע יהודי מתבטא על יהודי אחר (אפילו שעשה עבירה גדולה) את המילים שאומרים בשבת זכור ולא היה יכול לומר אותן תיבות. ואמר שאינו יכול להבין כיצד יהודי יכול להגיד כאלו מילים ליהודי אחר.

אחים יקרים! אנה תפסיקו המחלוקת והפילו השמצות! אין שום היתר בעולם להגיד על שום יהודי, גם לחילונים, מה שאומרים בשבת זכור, ודאי לא על יהודים יראים ושלמים. ועכשיו בימי הספירה שמתו תלמידי ר"ע שלא נהגו כבוד זה לזה צריכים לתקן העניינים שבינן אדם לחברו וכן לנהוג כבוד זה לזה.

די עם כל האסונות והצרות! איך יכולים לחגוג שמחת לג בעומר כשהשטן מרקק בינו, שהשמחה בלב בעומר שפסקו למות בגלל שפסקו המחלוקת, ור' שמעון הוא לכל כל ישראל ביחד בלי שום הבדלים.

בפרשת השבוע שקראנו פרשת קדושים יש מצוות רבים שבין אדם לחברו: לא תנוג, לא תלך רכיל, לא תעשוק, ואהבת, והדרת פני זקן ת"ח וזה המיד חל בימי הספירה. סימן שזה הזמן לתקן מצוות אלו, שכל אחד ישתדל לתקן ולהדר בזה ונזכה על ידי זה לקבלת התורה הבעל"ט כאיש אחד.

גם צירפתי קטע מהרה"ק בעל בני יששכר בספר אגרא דפרקא בגנות המחלוקת בין צדיקים ועל מי שאומר שזה לשם שמים, שידע שזה יצר הרע שמהפך עבירה למצוה.

הכותב כנאב, א פ, קריה חסידיית חצור הגלילית

קטע מהרה"ק בעל הבני יששכר ז"ע

אמר ר"ש כל חברייה דלא רחמיין אלן לאלין גרמיין דלא ליהך בארץ מישור, ועוד דעבידי פנימו בה, דהא אורייתא רחימו ואחיה וקשטו אית בה, אברהם רחים ליצחק יצחק לאברהם מתחבב דא בדא, יעקב תרווייהו אחיין ברחימו ובאחיה, יחיין רחייהו דא בדא, חברייה בהוהא דוומא אצטריכו ולא למעבד פנימו עכ"ל. התקתי דברי הוהר למשמרת לאות לבני בלי יכירו וידעו עד היכן הדברים מגיעים, כי בעוה"ז בדור הלזה רבתה הקטגוריה בתלמידי חכמים, ומטילין דופי בקדשי שמים, והגך רואה דברי הוהר שאפילו צדיקים מגורים אם אין בניהם אהבה ואחיה ושולם וייעות, גרמיין דלא למיך בארץ מישור, ועבידי פנימו, ושמי מחסום לפי, שומר נפשו ירחק מזה, ולא יתפתה בדרך שאמרו שכוונתו לשם שמים, כי כל זה מתרמית היצר, השם הטוב יכפר ושולם על ישראל. (אגרא דפרקא אות רמ"ט)

למערכת הגליון החשוב והמפואר, המאחד ומשלב דברי תורה ודברי שלום ואמת, אשריכם ואשרי חלקיכם ומכם ילמדו וכן יעשו,

השלום והברכה

ישבתי השבוע בבית"ד בעיר לונדון שבאנגליה, והתגלגל לידי גליונכם הנפלא לראשונה,

ובעקבות כך ביקשתי מכם לשלוח לי גליונות קודמים, וממש יצאתי מהתפעלות, וברצוני קודם לכל להודות לכם על החומר הרב והנפלא ובמיוחד על הסיפורי צדיקים במדורים מבאר החסידות ומבאר רבותינו, שמרוממים קרן החסידות ומשפיעים יר"ש אמיתית ועורו לי להנהיג בשלחן השבת אורה של חסידות ורוממות אמצו וחזקו ידיכם והמשיכו בפועלכם הרב.

גליון של שבוע שעבר הבאתם מכתב שמישהו כתוב ומעורר על לימוד המדרש רבה שהרבי שליט"א חיוק ועורר ונשכח מהציבור, ברצוני לעורר עוד נקודה שכמדומי שנשכח בציבור, לפני כהרבה שנים לא זוכר בדיוק כמה, הייתי מלמד בחיידר בארה"ק באשדוד ויום אחד הגיע הוראה שכל המלמדים יתחילו ללכת עם כובע סמטע, כמנהג הרבנים החשובים, והסבירו שמלמד צריך להיות דוגמה חשובה ושהו מוסיף וחשוב מאד לחינוך הילדים, ובסייעתא דשמיא ראו בזכות זה ניסים ונפלאות והצלחה רבה מאד, והילדים התחילו להסתכל בהערצה רבה ובדרך ארץ למלמדים, שזה סייע רבות לסדר ומשמעת, ובלימוד התורה והמידות, ומשום מה במשך השנים דבר זה ירד לאט לאט עד שהיום לא נשכח כמעט לעורר, וראיתי לנכון לעורר על זה וכיצא בזה דברים חשובים שעורר כ"ק האדמו"ר שליט"א מעל במה זו.

ברכת התורה והחסידות

ידיד החסידות מעבר לים היושב בגולה בלונדון הבירה

מעשה מרובה"ק

ראיית הצדיק

שליח בחול הגיע לאחד מיושבי חצרו של הרבי ר' העניך מאלכסנדר ז"ע, וכידו פיתקא מאחיו ובה שמו ושם בני ביתו וילדיו, השליח ביקשו כי יכנס אל הקודש פנימה, משום שהילד חולה מסוכן והרופאים התייאשו מהיין. שאל החסיד: "מי הוא הילד החולה", ולא ידע השליח לומר. וגם בפיתקא לא נמצא רמז לכך. חכך החסיד שלא להיכנס עם פיתקא זו, שלא מצויין בה שם החולה, לבקשת רפואה. היה שם אחד מוקני חסידו שפישחא ונער בו: "מה לך להתחכם, התבקשת – קום ועשה!". ניכנס, ומסר את הפיתקא. לא שאל הרבי לשם החולה, אלא אמר: "מי הסמיך את הרופאים להתייאש. אין הייאוש שייך אלא לבעל דבר, וכי בעלים הם על חייו? תהיה לו רפואה שלימה, ובתוך כמה ימים ישוב להשתכב עם חבריו!".

יצא החסיד, כתב את תשובת הרבי ומסרה לשליח שהמתין. יצא השליח לדרכו, ותוך שעה הגיע שליח נוסף: אהיו נזכר שלא ציין מי הוא הבן החולה מרוב טרדתו ודאגתו, לפיכך מתקן הוא עתה את הדבר ומודיע שבן פלוני הוא החולה. מכיון שכבר היה בקודש פנימה וכבר קיבל תשובה, חשב להתעלם מהידיעה. אך שוב התערב אותו חסיד קשיש: "מה לך להתחכם, התבקשת – קום ועשה!".

נכנס שוב, והודיע לרבי שהחולה הוא בן פלוני.

"וידא" השיבו הרבי, "הלא זה מצויין בפיתקא!" היפז בין הפתקאות עד שמצאה, והצביע על השם: "הלא רואה אתה?".

הביט החסיד, ואמר: "איני רואה שהדבר מצויין כאן!".

השתאה הרבי, קם ממקומו, ניגש עמו אל החלון, הסיט את הוילון להרבות את האור, והראהו שוב: "הלא אתה רואה?".

התבונן שוב, ואמר: "לא, איני רואה שהדבר מצויין!".

השתומם הרבי וקרא: "הרי עודך אברך צעיר, ועניך כריאות וטובות! כיצד אינך רואה?".

מבאר החסידות

עוד יחייבני עבור אלו שהוננו את הבריות על ידי כשהושבתים לצדי, ואצטרך לשלם עבור כסף שלא אני קיבלתי וממנו לא נהניתי?!"

הדור להגביה את עצמו

בהיות הרבי הרש"ב מליובאוויטש ז"ע ילד צעיר, שיחק עם אחיו הבכור רבי זלמן אהרן ז"ע שהעמידו בתוך בור שחפר. החל הילד שלום דובער לבכות, ואביו הרה"ק המהר"ש יצא לקראתו. "מדוע הכנסת את אחיך הצעיר אל תוך הבור?" תמה האב ושאל את בנו בכבוד. והלה אמר: "כי אני גדול ממנו בשנים, ואילו הוא גבוה ממני בקומה, לכן הכנסתיו אל הבור כדי להנמיכו". חייך הרבי ואמר לבנו בתוכחת מוסר: "אם ברצונך להיות גבוה יותר ממישהו אחר, לא זו הדרך להשתדל להיות קטין את הלה, אלא להיפך, עליך להגביה את עצמך, ואז לא תצטרך להנמיך את הזולת כדי להיות יותר גבוה ממנו".

הונאת הכרית

מעשה באדם בעל צורה שהתחזה לרבי והיה מסובב בעירות ונוטל פתקאות ופדיונות. פעם הגיע לאלכסנדר לשבת, נכנס לקבל שלום וביקש מהגבאי שישבו במקום מכובד, בסמוך לרבי, שם היו מושבים את מנהיגי העדה שהגיעו לשבתות.

לפני שנכנס הרבי, הרה"ק ה"ישמח ישראל" מאלכסנדר ז"ע, לשולחנו הטהור, קרא לגבאי ואמר: "את רבי פלוני, תושבי אחרי הרבנים, בין החסידים הנכבדים".

העיר הגבאי: "הוא ביקש שישויהו בסמוך לרבי".

התרגש הרבי ואמר: "כתוב 'אשר לא גזלתי אז אשיב' [תהיה סט ה]: היודע אתה מה כונתו? אנשים רבים באים לשבת, יראהו יושב סמוך אלי ויבנו שהוא רבי חשוב, ואז יוכל לקבל פדיונות רבים. ועתה, אמור נא: לא די שאצטרך ליתן מברום דין וחשבון על כל פרוטה שקיבלתי בהציגי עצמי כרבי והוניתי את הבריות,

אל הבאר

ואמר בשם הרבי ר' אלימלך מליעזנסק ז"ע: "בעקבתא דמשיחא תתרבה המחלוקת ושנאת חנים בישראל, ועי"ז יתקלקלו צינורי השפע של פרנסות ישראל, אולם מגודל הלחץ יתעוררו החרדים ותלמידי חכמים להשתדל לאגד תצמח הגאולה. אכ"י".

למערכת מן הבא"ר

שלומכון יסגא מאד. שמחתי לראות את פועלכם הגדול להרבות אהדות ואהבה בין שלומי אמוני ישראל. וכדי לחזקם הנני לכתוב לכם מה שראיתי שדרש גה"ר רבי חנוך צבי הכהן לעוין מבנדין זצ"ל וכתב: דעיקר הכנה לגאולה שלימה הוא שבני ישראל יתאחדו ויתאגדו באגודה אחת, כי רק אחרי שאנו נקיים "משמיע שלום" אי ביא "מבשר טוב משמיע ישועה".

כנגד המברכים - ברכות מז"ט לבעלי השמחות בקהילתנו

ברכת מז"ט טוב

לידידי הרבה"ה ר' הרשל גולדברג לאוי"ט
לידידי הרבה"ה ר' משה זאב שיינברג לאוי"ט
ולבנתי חתני לידידי הרבה"ה ר' חיים מנחם שיינברג לאוי"ט
מאחלים יידיך - שטיבל רוזוועלש

ברכת מז"ט טוב

לידידי הרבה"ה ר' אברהם שמידט לאוי"ט
ד'רגל אירוסו בתו שתי' בשנת"מ
מאחלים יידיך
שטיבל מאנסי

ברכת מז"ט טוב

לידידי הרבה"ה ר' ברוך רוזמרין לאוי"ט
ולחתי ידידי
הרה"ה ר' שמואל אהרן שידוויצקי לאוי"ט
ד'רגל הוכנס נכד/בנו ישראל מנחם גי"ו א'על ת"מ
מאחלים יידיך - שטיבל 55 - שטיבל 48

ברכת מז"ט טוב

לידידי הרבה"ה ר' דב בער שמידט לאוי"ט
ד'רגל הולדת בנו שתי'
מאחלים יידיך - שטיבל רוזוועלש